

Skønt Sagen saaledes var nem at ordne fra Statens Side, sagde Staten nej. Jeg kunde forstaa, at Staten sagde nej, hvis det var en Egn, hvor den ikke i Forvejen havde anlagt en hel Del Landcentraler; men under de foreliggende Omstændigheder synes jeg, det var rimeligt, om Staten havde strakt sig saa vidt, som den paa nogen Maade kunde, overfor Ansøgerne. Jeg henstiller til Ministeriet efter fornyet Overvejelse at imødekomme disse Smaaandragender. Det er, som sagt, ikke ret store Foranstaltninger, det i det hele taget drejer sig om.

Endnu en Henstilling skal jeg gøre til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Gennemførelsen af Tjenestemandslønningerne har selvfølgelig medført Konsekvenser. En af disse er vel nok Ministerens Forslag om at forhøje Brevsamlerens Løn en Del. Men jeg ved, at der hersker stor Utilfredshed blandt Brevsamlerne med det Forslag, som den højtærede Minister har stillet paa Finansloven, og de har vistnok allerede indsendt et Andragende til Finansudvalget om en Forhøjelse af de opstillede Satser. Jeg har set noget paa det, og jeg maa indrømme, at jeg synes, der er enkelte Ting, der bør ændres. Det kan paavises, at der er visse Brevsamlere, som ikke blot ikke faar mere, end de har faaet hidtil, men som endogsaa vil faa en lille Smule mindre. Nu kan man godt forstaa, at naar andre faar endogsaa ret væsentlige Lønforbedringer, saa føler Brevsamlerne sig mindre godt tilfreds med at faa en Ordning af deres Lønforhold, som ikke blot ikke giver dem videre meget mere, men hvorved enkelte endogsaa paaviselig vil faa mindre end tidligere. Brevsamlerne er jo gennemgaaende Smaafolk; der hviler et ret stort Ansvar, grundet paa de store Værdier, der overgives til Forsendelse hos dem; og adskillige Brevsamlere har et ret betydeligt Arbejde, idet det forlanges, at de skal have ikke saa ganske faa Timers Kontortid. Jeg finder derfor, der er noget berettiget i deres Ønske, og jeg vil henstille til den højtærede Minister og til Finansudvalget, at der bliver taget velvilligt imod det Andragende, der er kommet fra dem, og at man gør, hvad der kan gøres, for at forbedre de foreslaaede Lønsatser. Jeg mener, at det nok maa kunne gøres for de allerfleste Satsers Vedkommende.

Jensen-Sønderup: En af de Fordele, som vi skulde opnaa ved Lønningsloven, skulde gerne være den, at der herefter

baade fra det offentliges Side og fra de paagældende Tjenestemænds Side skulde være en Forstaaelse af, at nu kan der ogsaa i de otte Timer, som herefter skal være den normale Tjenestetid, kræves fuld Arbejdsydelse af de paagældende Tjenestemænd, og at nu skal der ikke være flere Tjenestemænd end absolut nødvendigt for at faa udført det Arbejde, som skal udføres.

Det er vistnok almindelig bekendt, navnlig er det da bekendt for alle dem, der har beskæftiget sig med Tjenestemandsforskelde dels i Lønningsudvalget og dels i Finansudvalget, at der navnlig i de senere Aar har været en vis Tilbøjelighed til ikke alene at se gennem Fingre med, at der ydes Ekstrabetaling saa ved den ene og saa ved den anden Lejlighed, men ogsaa at gaa med til Oprettelsen af nye Stillinger til Dels af Hensyn til, at Avancementsforholdene var saa daarlige og Lønningerne saa lave, idet man da gerne vilde forbedre de paagældendes Stilling lidt, saa at Lønningerne dog blev taalelige. De Hensyn, som man her har taget — jeg erkender, at jeg selv ogsaa har været med til at tage dem —, er ikke berettigede herefter. Hvis Lønningslovene, hvad jeg gaar ud fra, virkelig er tilstrækkelige til at fyldestgøre de Krav, der fra Tjenestemændenes Side kan stilles, maa vi ogsaa have Ret til at kræve, at man ikke nu længere paa den Maade ligesom søger at bøde lidt paa vanskelige Forhold. Ud fra disse Betragtninger vil jeg gerne dels overfor den højtærede Finansminister og dels overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder henlede Opmærksomheden paa det efter min Mening ønskelige i, at man opnaar adskillige Besparelser. Jeg tror, det kan tælles i Hundrede Tusinder af Kroner, hvad der kan opnaas ved at inddrage en Del af de Tjenestemandstillinger, som efter det Skøn, jeg har, er overflødige.

Jeg gør da først opmærksom paa, at der for Toldvæsenets Vedkommende — jeg vil ikke sige som Følge af gammel Slendrian, men som Følge af gammel Ordning — er en hel Del Stillinger, der enten helt kan inddrages eller kan erstattes med Tjenestemand i lavere Stillinger. F. Eks. er i syv af vore Byer udenfor København — jeg gør opmærksom paa, at jeg ikke tager København med i de Betragtninger, jeg her gør gældende, men kun taler om Toldvæsenet udenfor København — Forholdet det, at der i Spidsen for det paagældende Toldsted staar to Chefer,